

lysninger om kreditinstitutters, bankers, sparekassers, bankierers, vekseleres, advokaters og andres beholdninger af navngivne eller dispositionsberettigede personers indskud, lån, depoter, boks eller andre forvaltede midler og disses afkastning;

at pålægge forsikringsselskaber pligt til at meddele ligningsmyndighederne, hvem der får udbetalt erstatninger, og erstatningernes størrelse;

at afskaffe alle ekstraordinære afskrivningsregler og

at lade alle skattebøger være offentligt tilgængelige.“

Om formålet med forslaget udtalte *forlagsstillerne* i bemærkningerne til forslaget bl. a. følgende:

„Forslaget sigter mod at give ligningsmyndighederne sikre oplysninger til at finde de mange skattesnydere, som i 1973 unddrog skattevæsenet over 17 milliarder kr. i skattepligtig indkomst. Skattesnyderiet har fået et sådant omfang, at alle relevante skatteregler må tages op til revision. Forslaget sigter især mod B-indkomster og personer med en lav skattepligtig indkomst samt en effektiv krydsrevision af samtlige skattepligtige personer.“

Ved forslagens 1. behandling udtalte *finansministeren*, at han var enig i, at man skal søge at begrænse de ulovlige skatteunddragelser mest muligt, og at regeringen undersøger mulighederne for gennemførelse af en automatisk oplysningspligt vedrørende rentetilskrivning på bank- og sparekassékonti. Dette var imidlertid ikke noget enkelt problem, men lod sig kun gøre over edb-kørsel, hvis det overhovedet var praktisk gørligt. En pligt for forsikringsselskaberne til at indberette oplysninger om alle udbetalte erstatninger ville derimod blive alt for vidtgående og i de fleste tilfælde uden ligningsmæssig værdi. Ministeren afviste forslagene om offentliggørelse af alle skattebøger og om afskaffelse af alle ekstraordinære afskrivningsregler, hvorimod man var indstillet på, at der må sættes ind, hvor der er tale om misbrug af disse afskrivningsregler. Man måtte i det hele taget i størst mulig udstrækning søge at komme skatteunddragelser til livs, men man måtte også tage skyldigt hensyn til, hvor stort et papirvælde der derved pålægges ligningsmyndighederne. Om målsætningen: at nå den mest effektive ligning, var der ingen divergerende opfattelser.

Grünbaum (S), der kunne tilslutte sig en stor del af finansministerens bemærkninger, gav dog udtryk for en positiv indstilling over for forslaget, men mente ikke at dets formulering egnede sig til en vedtagelse som folketingsbeslutning, hvorimod problemerne kunne indgå i skatte- og afgiftsudvalgets drøftelser. *Glistrup* (FP) fandt det meningsløst at anvende flere mennesker på noget så godt og interesseløst som skattekontrol, ligesom han fandt det nødvendigt med af-